

EBA/GL/2015/07

06.08.2015

Obecné pokyny

---

k výkladu různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, podle čl. 32 odst. 6 směrnice 2014/59/EU

Obsah

Obecné pokyny orgánu EBA k výkladu různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, podle čl. 32 odst. 6 směrnice 2014/59/EU	3
Status těchto obecných pokynů	3
Oznamovací povinnost	3
Hlava I – Předmět, oblast působnosti a definice	4
Předmět	4
Definice	5
Oblast působnosti a určení	5
Hlava II – Objektivní skutečnosti pro určení, zda instituce je v selhání nebo její selhání je pravděpodobné	6
1. Obecné úvahy	6
2. Kapitálová pozice	7
3. Likviditní pozice	10
4. Další požadavky pro pokračující povolení	11
Hlava III – Proces určování, zda je instituce v selhání nebo zda je její selhání pravděpodobné	13
1. Určení příslušným orgánem	13
2. Určení orgánem příslušným k řešení krize	14
3. Konzultace a výměna informací mezi příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešením krize	14
Hlava IV – Závěrečná ustanovení a provedení	16

Obecné pokyny orgánu EBA k výkladu různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, podle čl. 32 odst. 6 směrnice 2014/59/EU

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by s nimi měly být v souladu a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 06.10.2015 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zasílána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, na adresu compliance@eba.europa.eu s označením „EBA/GL/2015/06“. Oznámení by měly předkládat osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

Hlava I – Předmět, oblast působnosti a definice

Předmět

1. V souladu s čl. 32 odst. 6 směrnice 2014/59/EU mají tyto obecné pokyny podpořit sbližování postupů v oblasti dohledu a řešení krizí, pokud jde o výklad různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné.
2. Za tímto účelem poskytují tyto obecné pokyny soubor objektivních skutečností, které by měly podpořit zjištění, že je instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 32 odst. 4 písm. a), b) a c) směrnice 2014/59/EU. Příslušný orgán k takovému zjištění dojde na základě výsledků procesu přezkumu a vyhodnocování (SREP) provedeného podle článku 97 směrnice 2013/36/EU a dále vymezeného v obecných pokynech k procesu přezkumu a vyhodnocování. V tomto ohledu může být orgán příslušný k řešení krize příslušný k výkladu výsledků procesu přezkumu a vyhodnocování (SREP) po konzultaci s příslušnými orgány podle čl. 32 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/59/EU.
3. Záměrem těchto obecných pokynů není omezit volnost konečného rozhodnutí příslušného orgánu a orgánu příslušného k řešení krize při zjišťování, zda je instituce v selhání nebo zda je její selhání pravděpodobné. Zjištění, že se u některé instituce projevila objektivní skutečnost uvedená v hlavě II obecných pokynů, by nemělo příslušný orgán nebo případně orgán příslušný k řešení krize vést k automatickému závěru, že je instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, ani by nemělo vést k automatickému použití nástrojů k řešení krize. Obdobně seznam objektivních skutečností uvedený v těchto obecných pokynech není vyčerpávající a měl by zůstat otevřený, neboť ne všechny podmínky krize lze rozumně předvídat.
4. Tyto obecné pokyny by měly být vykládány společně s podmínkami stanovenými v čl. 32 odst. 1 písm. b) a c) směrnice 2014/59/EU, vymezujícími další dva požadavky, které kromě „selhání nebo pravděpodobného selhání“ musí být splněny, aby se překročilo k opatření k řešení krize. Samotné zjištění, že je instituce v selhání nebo její selhání je pravděpodobné, ke kterému příslušný orgán a/nebo orgán příslušný k řešení krize dospěje v souladu s těmito obecnými pokyny, proto neznamená, že jsou splněny všechny podmínky pro přijetí opatření k řešení krize. Pro úplnost je třeba zohlednit, že podle čl. 32 odst. 1 písm. b) a c) směrnice 2014/59/EU je přijetí opatření k řešení krize podmíněno také tím, že chybí alternativní opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu, která by mohla situaci v přiměřené lhůtě napravit, a že je opatření k řešení krize nezbytné ve veřejném zájmu.
5. Ustanovení obsažená v těchto obecných pokynech by se rovněž měla vztahovat na případy, kdy relevantní orgán zjišťuje, zda je instituce v selhání nebo její selhání je pravděpodobné, v kontextu zjišťování, zda je instituce i nadále životaschopná pro účely výkonu pravomoci k odpisu a/nebo konverzi podle článku 60 směrnice 2014/59/EU.

Definice

6. Pro účely těchto obecných pokynů se použijí tyto definice:
- „SREP“ znamená proces přezkumu a vyhodnocování vymezený v článku 97 směrnice 2013/36/EU a blíže specifikovaný v obecných pokynech k procesu přezkumu a vyhodnocování.
  - „Obecnými pokyny k procesu přezkumu a vyhodnocování (SREP)“ se rozumí obecné pokyny EBA ke společným postupům a metodikám procesu přezkumu a vyhodnocování vypracované podle čl. 107 odst. 3 směrnice 2013/36/EU².
  - „Celkovým hodnocením procesu přezkumu a vyhodnocování“ podle definice v obecných pokynech k procesu přezkumu a vyhodnocování se rozumí aktuální hodnocení celkové životaschopnosti instituce na základě posouzení prvků procesu přezkumu a vyhodnocování.
  - „Celkovým skóre procesu přezkumu a vyhodnocování“ podle definice v obecných pokynech k procesu přezkumu a vyhodnocování se rozumí číselný ukazatel celkového rizika ve vztahu k životaschopnosti instituce, vypočtený na základě celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocování.

Oblast působnosti a určení

7. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům podle čl. 4 odst. 2 písm. i) nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví a orgánům příslušným k řešení krize podle čl. 4 odst. 2 bod iv) nařízení (EU) č. 1093/2010 při jejich posuzování, zda instituce je v selhání nebo její selhání je pravděpodobné podle čl. 32 odst. 1 písm. a) nebo čl. 32 odst. 2 směrnice 2014/59/EU.
8. Obecné pokyny se rovněž vztahují na instituce, které samy shledají, že jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, podle čl. 81 odst. 1 směrnice 2014/59/EU. V tomto ohledu se části těchto obecných pokynů, které odkazují na podmínky zahájení řešení krize podle čl. 32 odst. 1 písm. b) a c) směrnice 2014/59/EU, na instituce nevztahují.
9. Oblast působnosti těchto obecných pokynů je rozšířena nad rámec uvedený v čl. 32 odst. 4 směrnice 2014/59/EU, neboť hlava III oddíl 3 rovněž upravuje konzultace a výměnu informací mezi příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešení krize s cílem určit, zda je instituce v selhání nebo zda je její selhání pravděpodobné. Podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 může EBA vydávat obecné pokyny s cílem zavést jednotné, účinné a efektivní postupy dohledu v rámci Evropského systému finančního dohledu (ESFS). Dodatečné doporučení postupů uvedené v hlavě III oddíl 3 se omezuje na výměnu informací mezi orgány zřízenými

---

² EBA/GL/2014/13 z 19. prosince 2014

ve stejné jurisdikci a jeho ustanoveními nejsou dotčena žádná pravidla pro výměnu informací mezi orgány z různých jurisdikcí. V členských státech, kde orgán příslušný k řešení krize nemá pravomoc určit, zda je instituce v selhání nebo její selhání je pravděpodobné, se ustanovení uvedená v odstavcích 40-41 neuplatní.

Hlava II – Objektivní skutečnosti pro určení, zda instituce je v selhání nebo její selhání je pravděpodobné

1. Obecné úvahy

10. Pro účely rozhodnutí, zda je instituce v selhání nebo její selhání je pravděpodobné, na základě okolností stanovených v čl. 32 odst. 4 písm. a) - c) směrnice 2014/59/EU, by příslušný orgán a případně orgán příslušný k řešení krize měly posoudit objektivní skutečnosti vztahující se k následujícím oblastem, jak je dále specifikováno v těchto obecných pokynech:
  - kapitálová pozice instituce;
  - likviditní pozice instituce; a
  - jakékoli další požadavky pro pokračující povolení (včetně systému správy a řízení a rovněž včetně provozní kapacity).
11. Objektivní skutečnosti uvedené v těchto obecných pokynech by měly být pečlivě a komplexně analyzovány. Určení, zda je instituce v selhání nebo její selhání je pravděpodobné, je nutno ponechat odbornému posouzení a nemělo by se automaticky odvozovat pouze na základě kterékoli samotné z těchto objektivních skutečností. Platí to zejména při výkladu skutečností, které mohou být ovlivněny faktory nesouvisejícími přímo s finanční situací instituce.
12. Ve většině případů se předpokládá, že určení, zda instituce je v selhání nebo její selhání je pravděpodobné, bude vycházet z několika faktorů uvedených v těchto obecných pokynech, a nikoli pouze z jednoho. Mohou však nastat situace, kdy k zahájení řešení krize může být postačující splnění pouze jedné podmínky, a to vzhledem k její závažnosti a obezřetnostnímu dopadu.
13. Aniž by byl dotčen odstavec 16, měly by být některé z objektivních skutečností obsažených v těchto obecných pokynech, např. makroekonomický vývoj a tržní ukazatele, vždy posuzovány v souvislosti s dalšími faktory pro určování, zda je instituce v selhání nebo její selhání je pravděpodobné, a zahrnuty do komplexního posouzení instituce. Používají-li relevantní orgány externí ukazatele podle odst. 21 písm. c) - e) a odst. 25 písm. a) - b) těchto obecných pokynů, musí být jakýkoli závěr ohledně selhání nebo pravděpodobného selhání instituce podpořen objektivním zhodnocením aktuální finanční situace instituce, pro zohlednění rizika tržních spekulací a rizika tržních selhání v případě systémové krize.

14. Při zjišťování, zda je instituce v selhání nebo její selhání je pravděpodobné, by příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize měly svůj závěr opírat o posouzení objektivních skutečností uvedených v hlavě II, oddílech 2, 3 a 4 a tam, kde je to relevantní, zohlednit následující:
- a. skutečnost, že instituce zahájila svůj ozdravný plán a že zavedení variant ozdravných postupů zvolených na základě ozdravného plánu selhala, a to zejména v případech, kdy bylo zahájení ozdravného plánu instituci uloženo příslušným orgánem jako opatření včasného zásahu podle čl. 27 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/59/EU;
  - b. oznámení obdržené příslušným orgánem v souladu s čl. 81 odst. 1) směrnice 2014/59/EU od vedoucího orgánu instituce, který se domnívá, že je instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné.

2. Kapitálová pozice

15. V souladu s čl. 32 odst. 4 písm. a) a b) směrnice 2014/59/EU je nutno instituci považovat za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, pokud porušuje nebo pokud existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že instituce v blízké budoucnosti:
- a. poruší požadavky na kapitál, včetně požadavků stanovených na základě čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU vztahujících se k pokračujícímu povolení, způsobem, který by odůvodnil odebrání povolení příslušným orgánem, mimo jiné z důvodu, že jí vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají veškerý její kapitál nebo jeho významnou část; nebo
  - b. bude mít nižší aktiva než závazky.
16. Při posuzování aktiv a závazků instituce v blízké budoucnosti a při posuzování, zda instituce bude v blízké budoucnosti splňovat požadavky na kapitál, by měl závěr vycházet z objektivních skutečností, mimo jiné včetně těchto:
- a. výše a složení kapitálu drženého institucí a skutečnost, zda instituce splňuje požadavky na minimální a dodatečný kapitál uložené instituci podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU;
  - b. výsledky přezkumu kvality aktiv, včetně vnitrostátních či unijních přezkumů nebo přezkumů v rámci jednotného mechanismu dohledu („SSM“), naznačujících významné snížení hodnoty aktiv vedoucí k porušení požadavků na kapitál, jsou-li k dispozici;
  - c. výsledky ocenění provedeného s cílem informovat, zda jsou splněny podmínky pro zahájení řešení krize podle čl. 36 odst. 4 písm. a) směrnice 2014/59/EU, jsou-li k dispozici; nebo

- d. výsledky jakéhokoli jiného posouzení hodnoty aktiv a závazků instituce, které bylo připraveno bez ohledu na to, zda ho provedl nezávislý odhadce nebo orgán příslušný k řešení krize nebo jiná osoba, pokud je uplatněná metodika oceňování v souladu s článkem 36 směrnice 2014/59/EU, jestliže tyto výsledky podporují závěr, že aktiva instituce jsou nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti budou nižší než její závazky. Jednotlivé prvky výsledků ocenění lze použít při zjišťování, zda instituce porušuje nebo v blízké budoucnosti pravděpodobně poruší požadavky na kapitál stanovené ve směrnici 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 takovým způsobem, který odůvodňuje odebrání povolení, jsou-li k dispozici.
17. Mezi další skutečnosti, které by měly být zváženy při provádění zjišťování stavu podle odstavce 19, jsou-li relevantní vzhledem k charakteru instituce, patří:
- a. ohrožení kapitálové pozice a životaschopnosti instituce v důsledku významného, nikoliv dočasného zvýšení nákladů na financování instituce na úroveň, která je pro instituci neudržitelná;
  - b. pravděpodobný vznik významných podrozvahových položek instituce (tj. podmíněných závazků) v blízké budoucnosti způsobujících podstatnou ztrátu ohrožující kapitálovou pozici a životaschopnost instituce;
  - c. významný nepříznivý vývoj v makroekonomickém prostředí, který by mohl ohrozit kapitálovou pozici a životaschopnost instituce, včetně odpovídajícího vývoje úrokových sazeb, hodnoty nemovitostí nebo hospodářského růstu. Tento vývoj by měl významně nepříznivě ovlivnit obchodní model instituce, vyhlídky v oblasti ziskovosti, kapitálové pozice a životaschopnosti;
  - d. významné zhoršení vnímání instituce na trhu, které se promítne do ukazatelů naznačujících, že je podstatně narušena platební schopnost instituce a ohrožena její kapitálová pozice a životaschopnost, což se mimo jiné projeví v prudkém poklesu poměru tržní ceny k účetní hodnotě nebo v rychle rostoucí výši hospodářského pákového efektu (tj. hospodářského pákového efektu měřeného jako poměr celkových aktiv k tržní hodnotě vlastního kapitálu). Vývoj obou poměrů by mohl být porovnán se skupinou subjektů podobných instituci při důkladném zvážení možných zkreslení v důsledku rozdílů v účetních standardech; nebo
  - e. významné, nikoliv dočasné zhoršení absolutního a relativního vývoje tržních ukazatelů, včetně případných ukazatelů vlastního kapitálu (např. ceny akcií a podílu účetní a tržní hodnoty vlastního kapitálu) nebo dluhových ukazatelů (např. swapy úvěrového selhání nebo rozpětí u podřízených dluhů), naznačující, že instituci pravděpodobně vzniknou ztráty, které by mohly ohrozit její kapitálovou pozici a životaschopnost.
18. S odkazem na odst. 19 písm. b) by extrémní případ nedostatečné kapitálové pozice byl považován za naplněný, pokud instituce nemá dostatečná aktiva k pokrytí svých závazků.

Pravděpodobnost takové situace lze posoudit na základě podmínek a událostí uvedených v odstavcích 20 a 21.

3. Likviditní pozice

19. V souladu s čl. 32 odst. 4 písm. a) a c) směrnice 2014/59/EU je nutno instituci považovat za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, pokud porušuje nebo pokud existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že instituce v blízké budoucnosti:
- poruší regulační požadavky na likviditu, včetně požadavků uložených podle článku 105 směrnice 2013/36/EU, pro pokračující povolení takovým způsobem, který odůvodní odebrání povolení příslušným orgánem; nebo
  - nebude schopna splácet své dluhy a závazky v okamžiku jejich splatnosti.
20. Rozhodnutí, zda instituce pravděpodobně není schopna plnit regulační požadavky na likviditu nebo splácet své dluhy a závazky v okamžiku splatnosti, by mělo vycházet z objektivních skutečností, mimo jiné včetně těchto:
- a. významný nepříznivý vývoj ovlivňující vývoj likviditní pozice instituce a udržitelnost jejího profilu financování, a její dodržování minimálních požadavků na likviditu stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 a dalších požadavků uložených podle článku 105 uvedeného nařízení nebo podle jakýchkoli vnitrostátních minimálních požadavků na likviditu;
  - b. významný, nikoliv dočasný nepříznivý vývoj likvidní rezervy instituce a její vyrovnávací kapacity. Při posuzování dynamiky vyrovnávací kapacity by měly být, je-li to relevantní, zváženy tyto skutečnosti:
    - vysoce pravděpodobné přítoky likvidity, včetně přijatých příslibných úvěrových linek a limitů likvidity;
    - předpokládané přítoky finančních prostředků na základě smluv;
    - kapacita k obnově financování (včetně doby splatnosti a druhu nástrojů nového financování);
    - přístup k dlouhodobému financování;
    - mimořádné a značné snížení nebo ukončení limitů likvidity od protistran;
  - c. nikoliv dočasné zvýšení nákladů na financování instituce na neudržitelnou úroveň, zejména projeví-li se zvýšením nákladů (např. vyjádřeného v rozpětích) zajištěného a nezajištěného financování v poměru ke srovnatelným institucím;
  - d. významný nepříznivý vývoj současných a budoucích závazků instituce. Při posuzování vývoje závazků instituce by měly být, je-li to relevantní, zváženy tyto skutečnosti:
    - očekávaný a výjimečný odtok likvidity, včetně požadavků od protistran instituce ohledně výzev k dodatečné úhradě a/nebo předčasnému umoření závazků

- a objevujících se signálů možných hromadných výběrů vkladů z bank (tzv. run na banku);
- předpokládané a výjimečné požadavky ústředních protistran a dalších protistran na zajištění a rovněž na vývoj snižování hodnoty při oceňování (haircut) zajištění;
  - jakékoli podmíněné závazky, včetně závazků vyplývajících z poskytnutých úvěrových linek a limitů likvidity;
- e. postavení instituce v platebních, zúčtovacích systémech, v systému vypořádání a náznaky, zřejmých potíží instituce s plněním svých závazků, včetně provádění plateb v platebních, zúčtovacích a vypořádacích systémech; nebo
- f. vývoje, které by pravděpodobně vážně poškodily dobrou pověst instituce, zejména pak významné snížení ratingu nejméně jednou ratingovou agenturou, pokud by to znamenalo podstatný odliv finančních prostředků nebo neschopnost obnovit financování či aktivaci spouštěcích mechanismů smluv na základě externích ratingů.
21. Další skutečnosti, které je třeba zvážit, je-li to vzhledem k charakteristice instituce relevantní:
- a. významný nepříznivý vývoj v makroekonomickém prostředí, který by mohl ohrozit finanční situaci a životaschopnost instituce, včetně vývoje úrokových sazeb, hodnoty nemovitostí nebo hospodářského růstu. Tento vývoj by měl přímo nebo nepřímo ovlivnit likviditní pozici instituce významně nepříznivým způsobem; nebo
  - b. významné zhoršení vnímání instituce na trhu projevujícího se náznaky nikoliv dočasného zhoršení absolutního a relativního vývoje tržních ukazatelů, včetně případných ukazatelů vlastního kapitálu (např. ceny akcií a podílu účetní a tržní hodnoty vlastního kapitálu) nebo dluhových ukazatelů (např. swapy úvěrového selhání a rozpětí u podřízených dluhů), naznačujících, že instituci pravděpodobně vzniknou ztráty nebo že se instituce bude potýkat s problémy v oblasti likvidity, které by mohly ohrozit její životaschopnost.

4. Další požadavky pro pokračující povolení

22. Podle čl. 32 odst. 4 písm. a) směrnice 2014/59/EU je třeba usoudit, že instituce je v selhání nebo že její selhání je pravděpodobné, jestliže porušuje nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti poruší požadavky pro pokračující povolení způsobem, který by byl důvodem pro odebrání povolení příslušným orgánem podle článku 18 směrnice 2013/36/EU.
23. Za tímto účelem by příslušný orgán a/nebo orgán příslušný k řešení krize měly mimo jiné zvážit, zda se v systému správy a řízení instituce a v její provozní kapacitě nacházejí závažné slabé stránky a zda tyto slabé stránky mají podstatný vliv na spolehlivost instituce a na schopnost poskytovat bankovní/investiční služby.

4.1. Systém správy a řízení

24. Jisté objektivní skutečnosti by měly naznačovat, že instituce má vážné slabé stránky ve svém systému správy a řízení, které většinou ve spojení s dalšími objektivními skutečnostmi souvisejícími s kapitálem a likviditou mohou být důvodem k odebrání povolení. Jedná se mimo jiné o tyto skutečnosti:
- a. významné nesprávné údaje v regulatorním výkaznictví nebo ve finančních výkazech, zejména pokud je důsledkem těchto nesprávností odmítnutí výroku externího auditora nebo vydání jeho výroku s výhradou;
  - b. dlouhodobá nefunkčnost vedoucího orgánu instituce, která vede k jeho neschopnosti přijímat zásadní rozhodnutí;
  - c. nahromadění podstatných nedostatků v klíčových oblastech systému správy a řízení, které společně mají na instituci podstatný nepříznivý obezřetnostní dopad.
25. Pro účely odst. 28 písm. c) mohou příklady těchto podstatných nedostatků, které ve vzájemném spojení mohou mít podstatný nepříznivý obezřetnostní dopad, zahrnovat:
- nedostatečné strategické plánování a formalizace tolerance k riziku/ochoty podstupovat riziko a rámce řízení rizik vedoucí k neschopnosti zjistit, řídit a vykazovat rizika, kterým instituce je nebo může být vystavena;
  - podstatné slabé stránky, nedostatky nebo problémy, které nebyly vedoucímu orgánu řádně a/nebo včas oznámeny;
  - nedostatečné mechanismy vnitřní kontroly;
  - významné poškození pověsti v důsledku nedodržení kritérií „způsobilosti a bezúhonnosti“ u osob v klíčových funkcích v instituci;
  - významné poškození pověsti v důsledku nedostatečné transparentnosti při výkonu činnosti a operací nebo v důsledku sdělování neúplných/nesprávných informací;
  - významné soudní spory nebo neshody ohledně jmenování a nástupnictví osob vykonávajících v instituci klíčové funkce;
  - významné nedodržení požadavků ohledně odměňování.

4.2. Provozní kapacita nezbytná k zajištění regulovaných činností

26. Určité objektivní skutečnosti mohou nepříznivě ovlivnit provozní kapacitu instituce nezbytnou k zajištění bankovních a investičních činností, aniž by došlo k porušení regulačních požadavků ohledně vlastního kapitálu a likvidity. Pokud nejsou takové okolnosti a události podmíněné a nelze je včas a účinně napravit, měly by být zohledněny při posuzování, zda instituce je v selhání nebo její selhání je pravděpodobné. K ukazatelům těchto nepříznivých okolností a událostí mimo jiné patří:

- a. neschopnost instituce v důsledku přetrvávajících provozních omezení nadále plnit své závazky vůči svým věřitelům, zejména pak neschopnost nadále zajišťovat bezpečnost aktiv, která jí svěřili její vkladatelé;
- b. neschopnost instituce v důsledku přetrvávajících provozních omezení provádět nebo přijímat platby, a tudíž vykonávat bankovní činnosti;
- c. ztráta podílu instituce na trhu a důvěry vkladatelů v důsledku operačních rizik vedoucí k situaci, kdy instituce již nadále není schopná vykonávat své podnikatelské činnosti (což dokládá neochota protistran a dalších zúčastněných stran realizovat transakce s institucí nebo jí poskytovat kapitál, popř. úmysl stávajících protistran ukončit smlouvy, včetně hromadného výběru vkladů, tzv. runu na banku).

Hlava III – Proces určování, zda je instituce v selhání nebo zda je její selhání pravděpodobné

1. Určení příslušným orgánem

27. Posouzení objektivních skutečností uvedených v hlavě II těchto obecných pokynů obvykle provádí příslušný orgán v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (SREP) uskutečňovaného podle obecných pokynů k procesu přezkumu a vyhodnocování. Výsledky posouzení procesu přezkumu a vyhodnocování se projeví v celkovém posouzení procesu přezkumu a vyhodnocování (SREP) podloženém celkovým skóre procesu přezkumu a vyhodnocování přiděleným instituci. Podle výsledků posouzení procesu přezkumu a vyhodnocování by měl příslušný orgán při určování, zda je instituce v selhání nebo zda je její selhání pravděpodobné, vycházet z těchto skutečností:
  - a. Na základě faktorů stanovených v obecných pokynech k procesu přezkumu a vyhodnocování je instituci přiděleno celkové skóre procesu přezkumu a vyhodnocování „F“; nebo
  - b. Na základě faktorů stanovených v obecných pokynech k procesu přezkumu a vyhodnocování a na základě nedodržování opatření v oblasti dohledu uplatňovaných podle článků 104 a 105 směrnice 2013/36/EU nebo opatření včasného zásahu uplatňovaných podle čl. 27 odst. 1 směrnice 2014/59/EU je instituci přiděleno celkové skóre procesu přezkumu a vyhodnocování „4“.
28. Je nutno dodat, že oproti standardnímu postupu v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování uplatňovanému u přeshraničních bankovních skupin a jejich subjektů (což podle obecných pokynů k procesu přezkumu a vyhodnocování vyžaduje před dokončením projednání a koordinaci výsledků posouzení procesu přezkumu a vyhodnocování v rámci kolegií orgánů dohledu) by měl příslušný orgán zvažující přidělení skóre „F“ instituci v souladu s článkem 81 směrnice 2014/59/EU zapojit orgán příslušný k řešení krize na základě postupu stanoveného

v článku 32 směrnice 2014/59/EU bez předchozího projednání nebo koordinace s kolegiem dohledu.

2. Určení orgánem příslušným k řešení krize

29. Je-li rozhodnutí, zda je instituce v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, svěřeno orgánu příslušnému k řešení krize, měl by tento orgán posoudit objektivní skutečnosti uvedené v hlavě II těchto obecných pokynů ve vztahu ke kapitálové pozici instituce, k její likviditní pozici a k dalším aspektům souvisejícím s požadavky na pokračující povolení na základě informací, které má orgán příslušný k řešení krize k dispozici.
30. Objektivní skutečnosti uvedené v hlavě II těchto obecných pokynů by měly být rovněž zohledněny při přezkumu relevantních výsledků procesu přezkumu a vyhodnocování (SREP) provedeného příslušným orgánem, které byly orgánu příslušnému k řešení krize poskytnuty na základě odstavce 40.
31. Při určování, zda je instituce v selhání nebo zda je její selhání pravděpodobné, by měl orgán příslušný k řešení krize rovněž zvážit jako objektivní skutečnost oznámení, které obdrží od příslušného orgánu a v němž se uvádí, že instituci bylo na základě faktorů stanovených v obecných pokynech k procesu přezkumu a vyhodnocování uděleno celkové skóre procesu přezkumu a vyhodnocování „4“; a že instituce nesplnila opatření v oblasti dohledu uplatňovaná podle článků 104 a 105 směrnice 2013/36/EU nebo opatření včasného zásadu uplatňovaná podle čl. 27 odst. 1 směrnice 2014/59/EU.

3. Konzultace a výměna informací mezi příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešením krize

32. Mezi příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešení krize, aniž by byl dotčen článek 90 a čl. 32 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, by měla probíhat výměna informací v souladu s níže uvedenými požadavky s cílem usnadnit včasný tok informací umožňujících posoudit, zda je instituce v selhání nebo zda je její selhání pravděpodobné.
33. Příslušný orgán a orgán příslušný k řešení krize by měly odpovídajícím způsobem projednat výsledky svých posouzení, než učiní konečný závěr, že je instituce v selhání nebo je její selhání pravděpodobné.
34. Orgán příslušný k řešení krize by měl při zjištění výskytu objektivních skutečností uvedených v hlavě II těchto obecných pokynů požádat příslušný orgán o vysvětlení, zda a jak se tyto okolnosti promítly do celkového posouzení procesu přezkumu a vyhodnocování instituce.

3.1. Informace poskytované příslušným orgánem

35. Podle čl. 27 odst. 2 směrnice 2014/59/EU je příslušný orgán povinen oznámit orgánu příslušnému k řešení krize zjištění, že byly splněny podmínky pro uplatnění opatření včasného

zásahu. Kromě toho podle čl. 81 odst. 2 směrnice 2014/59/EU by měl příslušný orgán informovat orgán příslušný k řešení krize o veškerých opatřeních k prevenci krize (vymezených v čl. 2 odst. 1 bod 101 směrnice 2014/59/EU) nebo o veškerých opatřeních uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, které by instituce měla na jeho žádost přijmout.

36. Příslušný orgán by měl pro usnadnění těchto výměn informací poskytnout orgánu příslušnému k řešení krize také výsledky procesu přezkumu a vyhodnocování (SREP), přinejmenším v každém případě, kdy na základě výsledků procesu přezkumu a vyhodnocování přidělí celkové skóre procesu přezkumu a vyhodnocování „4“ nebo „F“. Příslušný orgán by měl orgánu příslušnému k řešení krize oznámit a poskytnout mu o konkrétní instituci zejména následující informace:
- a. shrnutí celkového posouzení procesu přezkumu a vyhodnocování společně se všemi ukazateli skóre procesu přezkumu a vyhodnocování;
  - b. úplný soubor ukazatelů používaných v běžném sledování klíčových ukazatelů podporujících proces přezkumu a vyhodnocování v souladu s obecnými pokyny k procesu přezkumu a vyhodnocování;
  - c. veškeré údaje o uplatněných opatřeních v oblasti dohledu (podle článků 104 a 105 směrnice 2013/36/EU) a opatřeních včasného zásahu (podle čl. 27 odst. 1 směrnice 2014/59/EU) i popis jejich dodržování ze strany instituce; a
  - d. údaje o ozdravných opatřeních uplatněných institucí, je-li to relevantní.

3.2. Informace poskytované orgánem příslušným k řešení krize

37. Po určení objektivních skutečností uvedených v hlavě II těchto obecných postupů by měl orgán příslušný k řešení krize sdělit příslušnému orgánu písemně svá zjištění a jejich zdůvodnění.
38. Příslušný orgán by měl být informován vždy, když orgán příslušný k řešení krize:
- rozhodne uplatnit pravomoc požádat instituci, aby oslovila potenciální kupující za účelem přípravy řešení krize instituce podle čl. 27 odst. 2 směrnice 2014/59/EU;
  - požaduje, aby ocenění aktiv a závazků instituce provedl nezávislý odhadce, nebo rozhodne, že orgán příslušný k řešení krize provede prozatímní ocenění podle článku 36 směrnice 2014/59/EU;
  - obdrží od nezávislého odhadce výsledky ocenění aktiv a závazků instituce podle článku 36 směrnice 2014/59/EU nebo stanoví výsledek prozatímního ocenění, které orgán příslušný k řešení krize provedl.

Hlava IV – Závěrečná ustanovení a provedení

39. Tyto obecné pokyny se použijí od 1. ledna 2016.